

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.128 van 28 januari 2003
in de zaak A. 60.552/XII-591.**

In zake : Guy KONINCKX,
 wonende te Borgerhout-Antwerpen,
 Bleekhofstraat 117, bus 48

tegen :

 de STAD ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy Koninckx op 27 oktober 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de “beslissing van onbekende datum (vermoedelijk 1 september 1994) waarbij enerzijds hem de heraanstelling werd geweigerd voor het leraarsambt van het vak geschiedenis in het Stedelijk Instituut voor Handel en Administratie, Durlletstraat 8 te Antwerpen en anderzijds Dame Loos Hildegard werd aangesteld in deze betrekking”;

Gelet op het arrest nr. 51.565 van 7 februari 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. Verhulst;

Gelet op de beschikking van 13 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat J. De Ridder, die loco advocaat J. Dyck verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoeker werd bij gemeenteraadsbesluit van 23 november 1993, als geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs criminologie, “van 1 september 1993 tot en met nader order”, uiterlijk tot en met 30 juni 1994 tijdelijk aangesteld als leraar, voor 14 uren, aan het stedelijk instituut voor handel en administratie (S.I.H.A.) nr. 1, ter vervanging van een personeelslid dat tijdelijk met een hogere functie was belast.

Hij blijkt deze opdracht reeds te hebben waargenomen tussen 9 november 1992 en 30 juni 1993.

Op 5 juli 1994 vulde verzoeker het formulier “Aanvraag om voorrang voor een tijdelijke aanstelling” in, met vermelding in de rubriek “eventuele wensen i.v.m. de specialiteit, de school en de uren” : “Geschiedenis, S.I.H.A. 1, 8 uren; Maatschappelijke Vorming, S.I.H.A. 1, 6 uren (incl. Geschiedenis)”.

In een brief van 25 augustus 1994 aan de hoofdinspecteur van het stedelijk onderwijs drukte hij er zijn verbazing over uit dat hij “heden” een formulier “C4/6” overhandigd kreeg met als “reden : einde opdracht”. Hij dankte de hoofdinspecteur “dat U mijn verzoek tot heraanstelling in overweging wil nemen”.

Op 1 september 1994 schreef verzoeker opnieuw aan de hoofdinspecteur met de mededeling dat hij die dag vernam “dat een andere persoon werd aangesteld”. Hij wees erop dat hij een beroep wenste te doen “op de voorrangsgeregeling voor de betrekking in het S.I.H.A. 1 voor het vak geschiedenis” en verwees naar artikel 23, § 1, en volgende van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs en naar het feit dat hij “tot de eerste groep voorrangsgerechtigden voor het betreffende ambt” behoorde.

Op 2 september 1994 verklaarde verzoeker “de hem aangeboden uren (maatschappelijke vorming) in SITO 6 [stedelijk instituut voor technisch onderwijs nr. 6] niet te aanvaarden”. Volgens hem betrof het een opdracht van vier uren.

Op 9 september 1994 schreef verzoekers raadsman een brief aan de bevoegde schepen, waarin hij deze verzocht om de artikelen 23, 24 en 27 van voornoemd rechtspositiedecreet toe te passen en derhalve “de beëindiging zonder opzegging en de niet-heraanstelling van mijn cliënt, en de aanstelling van een andere leerkracht, mevrouw Hildegard Loos, te herzien, om vervolgens onverwijld te beslissen tot de onmiskenbaar prioritaire aanstelling van mijn cliënt”.

Het college van burgemeester en schepenen antwoordde bij brief van 12 september 1994 dat er wel degelijk met verzoekers prioriteit als leerkracht secundair onderwijs rekening werd gehouden, maar dat verzoeker een tijdelijke aanstelling als leerkracht in het stedelijk instituut voor technisch onderwijs had geweigerd, hetgeen, met toepassing van artikel 23, § 4, van meergenoemd rechtspositiedecreet tot het verlies van zijn voorrangrecht in het stedelijk onderwijs leidt.

Op 21 november 1994 bekrachtigde de gemeenteraad de tijdelijke aanstelling van Hildegard Loos aan het S.I.H.A. nr. 1, voor 18 uren, ter vervanging van hetzelfde personeelslid dat voordien door verzoeker werd vervangen; het “voorstel” geschiedde op 15 september 1994;

Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat het beroep geacht moet worden tegen het raadsbesluit van 21 november 1994 te zijn gericht, dat een principiële of anticipatieve beslissing blijkt te hebben opgeslorpt die reeds was uitgevoerd, en tegen de uit dat

raadsbesluit blijkende weigering om verzoeker in de beoogde betrekking aan te stellen;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij het beroep tegen de weigeringsbeslissing laattijdig acht, omdat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 25 augustus 1994 kennis kreeg “van de beslissing dat hij niet heraangesteld zou worden” omdat hij “dit immers zelf schreef aan de Hoofdinspecteur van de Stad Antwerpen bij brief van 25.8.94”; dat zij hieruit afleidt dat verzoeker bijgevolg ook geen belang heeft om de aanstelling van Hildegard Loos te bestrijden;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert dat hem op 25 augustus 1994 een blanco PERS-3 document ter ondertekening werd voorgelegd voor het einde van zijn tijdelijke opdracht op 30 juni 1994, wat geenszins een heraanstelling uitsluit; dat dit document volgens verzoeker eerst later werd aangevuld met de er nu blijkbaar op te lezen vermelding “ontslag”; dat volgens verzoeker zelfs met die vermelding er hoe dan ook op het formulier geen sprake van is dat heraanstelling als leraar geschiedenis voor acht uren geweigerd wordt; dat verzoeker herhaalt dat hij wel een formulier “C4/6” overhandigd kreeg;

Overwegende dat partijen het niet eens zijn over de vraag of de vermelding “ontslag” reeds voorkwam op het document PERS-3 dat door verzoeker op 25 augustus 1994 werd ondertekend; dat beide partijen het er wel over eens zijn dat het document het “begin van dienstonderbreking” betreft en dat niet is betwist dat dezelfde dag aan verzoeker een formulier “C4/6” is gegeven;

Overwegende dat verwerende partij bij haar repliek op de door verzoeker aangevoerde middelen bij herhaling opmerkt dat een tijdelijke aanstelling krachtens het toepasselijke rechtspositiedecreet van rechtswege en zonder vooropzeg eindigt, uiterlijk op het einde van het schooljaar, en een document of vooropzeg derhalve niet vereist is; dat zij die opmerking terecht maakt, gelet op het bepaalde in artikel 21, § 1, f, van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs (hierna: rechtspositiedecreet); dat het eindigen van de aanstelling op die wijze bijgevolg geen uitsluitel geeft over de rechtstoestand van het betrokken personeelslid voor het volgende schooljaar; dat het PERS-3 document als

blanco formulier - stelling van verzoeker - inderdaad kan overkomen als de administratieve afwikkeling van de tijdelijke aanstelling die van rechtswege een einde heeft genomen; dat het als formulier met de vermelding “ontslag” - stelling van de verwerende partij - blijkbaar geen ontslag is als bedoeld in artikel 24 van het rechtspositiedecreet, want noch blijkt gevend van een “inachtneming van een opzegtermijn van dertig kalenderdagen”, noch “met redenen omkleed” zoals vereist door genoemde decreetsbepaling; dat het formulier bijgevolg in beide versies tot verwarring aanleiding kan geven; dat het formulier alvast geen weigering uitdrukt om voor het volgende schooljaar verzoekers voorrangsrechten in overweging te nemen, laat staan zonder twijfel als een verwijzing naar een door het voor die beslissing bevoegd orgaan genomen beslissing te begrijpen is; dat verzoeker bijgevolg door het ondertekenen van het PERS-3 formulier -het weze blanco of reeds met de vermelding “ontslag”- en het in ontvangst nemen van het C4/6 formulier niets met zekerheid kon afleiden, dan dat hij best op onderzoek zou uitgaan, hetgeen hij heeft gedaan door de brief aan de inspecteur te schrijven en hem te vragen zijn heraanstelling “in overweging” te willen nemen; dat het beroep dan niet te laat is; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie opwerpt dat verzoeker niet langer een actueel belang heeft bij de vordering; dat zij hem het actueel belang ontzegt omdat verzoeker niet langer de hoedanigheid heeft van leraar bij het stedelijk onderwijs en dit uit eigen keuze; dat hieruit volgens verwerende partij ook blijkt dat verzoeker geen voordeel meer kan putten uit een gebeurlijke nietigverklaring; dat zij preciseert dat dit belang ook niet geacht kan worden te zijn blijven voortbestaan als een moreel belang omwille van een persoonlijk karakter van de bestreden beslissing; dat de verwerende partij daarenboven aan verzoeker meer in het bijzonder belang ontzegt bij de vordering tot nietigverklaring van de aanstelling van H. Loos omdat hij vanaf het schooljaar 1995-96 heeft nagelaten een aanvraag tot voorrang in te dienen;

Overwegende dat verzoeker niet enkel de nietigverklaring vordert van de aanstelling van H. Loos, maar tevens van de daaruit blijkende weigering van verwerende partij om hem in diezelfde betrekking opnieuw aan te stellen; dat verzoeker daarbij een middel aanvoert, middel dat hierna wordt onderzocht, waarbij hij de hem decretaal toegekende voorrangsrechten miskend acht; dat verzoeker bijgevolg een rechtsplicht aanvoert in hoofde van de verwerende partij om hem, met uitsluiting van andere kandidaten, voor het schooljaar 1994-1995 in de beoogde

betrekking een tijdelijke aanstelling te verlenen; dat de nietigverklaring van de aangevochten weigeringsbeslissing op grond van dit middel de verwerende partij in ieder geval, minstens met betrekking tot het kwestieuze schooljaar, tot specifiek rechtsherstel verplicht; dat hieruit afdoende het blijvend belang van verzoeker blijkt; dat de exceptie wordt verworpen;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel onder meer betoogt dat hij krachtens artikel 23 van het rechtspositiedecreet voorrang had op een tijdelijke aanstelling, maar dat een niet-voorrangsgerechtigde in zijn plaats werd aangesteld;

Overwegende dat de verwerende partij erkent dat verzoeker de vereiste dagen dienstanciënniteit telde in het ambt en evenzeer dat verzoeker tijdig zijn aanvraag had ingediend om zich op de bedoelde voorrang te kunnen beroepen;

Overwegende dat de verwerende partij echter repliceert dat verzoeker dit recht op voorrang verloren heeft omdat hij een betrekking van tijdelijke leraar heeft geweigerd;

Overwegende dat de in artikel 23 van het rechtspositiedecreet bedoelde voorrang blijkens de paragraaf 4, tweede lid, van die bepaling geldt voor een tijdelijke aanstelling gedurende een bepaald schooljaar voor “het ambt of de ambten, indien het een leraar betreft het vak en specialiteit, en, in voorkomend geval, de instelling of het centrum waarvoor hij kandideert ”;

Overwegende dat de kandidaat die zijn voorrangsrecht doet gelden, luidens artikel 23, § 4, vijfde lid, van het rechtspositiedecreet de betrekking “zoals de inrichtende macht ze aanbiedt” in haar geheel moet aanvaarden, “op straffe van verlies van zijn voorrangsrecht op de aangeboden betrekking”;

Overwegende dat verwerende partij in de laatste memorie vergeefs doet gelden dat “het wezen van de invulling der betrekking in het onderwijs” inhoudt dat er “slechts één betrekking [is], die door de inrichtende macht wordt ingevuld, en één daarmee verbonden recht op voorrang”; dat immers het rechtspositiedecreet een betrekking definieert als “de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een

instelling” en instelling als “de gesubsidieerde instellingen van het voorschools, lager en secundair onderwijs en het hoger kunstonderwijs alsmede van het hoger onderwijs van het korte type en van de tweede en de derde graad, de tehuizen voor kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben en de internaten”;

Overwegende dat verzoeker beroep heeft gedaan op de voorrangsregeling voor een betrekking in het stedelijk instituut voor handel en administratie nr. 1; dat hem uren werden aangeboden in het stedelijk instituut voor technisch onderwijs nr. 6, een andere instelling; dat zijn weigering van die aangeboden betrekking het verlies tot gevolg heeft van zijn eventuele voorrangsrecht voor deze uren, doch niet voor de door hem beoogde betrekking in het stedelijk instituut voor handel en administratie nr. 1, welke de instelling is waarvoor hij kandideert, naar de verwerende partij erkent “tijdig en correct” en binnen de voorwaarden inzake anciënniteit; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de tijdelijke aanstelling van Hildegard Loos als leraar ten belope van 18 lesuren aan het stedelijk instituut voor handel en administratie nr. 1, “bekrachtigd” bij besluit van 21 november 1994 van de gemeenteraad van Antwerpen, en de daaruit blijkende weigering om Guy Koninckx in diezelfde betrekking tijdelijk aan te stellen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig januari 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.